

Diktálás 16 – Szex a másik dimenzióban

Innentől megváltozik az alkotásod folyamat. Önállóbb leszel, nemcsak én diktálok. Lesznek teljesen önálló feladataid, a lényegét megértetted. Az sem véletlen, hogy elveszítetted az egyik fülbevalódat. Annak a szerepe megszűnt. Most a másik kell, de előre megmondom, mire az írást befejezed, azt is el fogod veszíteni... Tudom, te nehezen viseled el az ilyesmit, de szólok előre, ez az ékszer csak átmenetileg a tiéd. Ha meg nem vész el, a munka végeztével ki kell vened a füledből, és soha többé nem veheted vissza.

A másik változás, hogy lesznek számodra médiumitástól független feladatok. Így ki kell dolgoznod az imént felvetett elmélet gyakorlati oldalát, a megvalósítási tervet. Hogyan lehet megvalósítani a gyakorlatban az alkotás terápiává válását. Ez egy sajátos pszichoterápiás és művelődési módszer lesz, de ehhez nem a médiumitás kell, hanem a józan eszed. Az indító lökést megkaptad főntről. Kapsz majd információt arról, hogy mikor kell másképpen dolgoznod. (És személyes üzenetet diktált az egyik munkatársamnak.)

Térjünk vissza a szexualitásra. A helyes, a leghelyesebb az, ha a szerelem művészetéről beszélünk. Most sokan azt gondolnák, hogy teljesen fennkölt, földtől és valóságtól elrugaszkodott, idealizált elméletet gyártunk a szexualitásról. Nem erről van szó. Hanem arról, hogy a szex többféleképpen is működtethető.

- A szaporító (fajfenntartó) funkció csak egyszerű genetika és biológia. Alapvető szükségesség. Nem keverendő össze a szex folyamata azzal az éppen induló folyamattal, amit a lélek lekerülése jelent. A szexben, a megtermékenyülésben csak az a két ember vesz részt, aki létrehozza a leszületni szándékozó lélek anyagi burkát, bölcsőjét. Ebben még csak az apa és anya vesz részt, a lélek nincs ott, csak testi funkcióról beszélünk.
 - o A várakozó lelkek a más megtermékenyült anyák közül választanak néhány hét múltán, amikor már biztos a fogantatás. Erős akaratú lelkek egy pár óra múlva már jelen vannak – ilyenkor az anya majdnem azonnal érzi is áldásos állapotát -, mások meg csak néhány hét múlva, de az is előfordul, hogy csak 2-3 hónap múltán. Ilyenkor valamilyen ok miatt nehezen választják az anyát, s előfordul, hogy lélektelen magzatok elvetélnek. Legkésőbb a harmadik hónap végére mindenképpen azonosulnak (a lélek az anyaggal), odacsatlakozik az Órangyal is, és törlődik a lélek összes előző emléke. Már csak az Órangyala tudja, hogy mire is vállalkozik ebben az inkarnációjában.
- Az örömszerző funkció a szexben nem egyértelmű. A fontosabb (bár nagyon nehéz volna rangsorolni) a biológiai kielégülés, feszültség-levezetés, amikor két test egyesülése létrehozza a feszültségek bioelektromos kisülését. Ez egy biológiai feszültségkioldó funkció, nem cél az orgazmus, egyszerű szükséglet az ember energetikája számára, melynek hiánya mindenkinél hiányérzetet okoz.
 - o Nem az orgazmus hiánya, nem a potencia zavartsága, nem a magömlés szabályozhatósága a fő probléma, hanem a partner hiánya, vagy partnerkapcsolatban az együttlétek mennyiségi összehangolatlansága. Ezt jelenleg úgy nevezitek, hogy vérmérséklet és gyakoriság összehangolásának gondja, de jelen esetben ennél azért többről van szó. Igenis szükség van az emberi testnek a szex általi feltöltődésére, mert ilyenkor történik a bipoláris energia kiegyenlítődése. A pozitív töltésű női (Jin) energia elsorvad a negatív

töltésű (Jang) energia nélkül. Vagy hermafroditalizálódik. Azaz semlegesül. De ez már egy védekező mechanizmus.

- A harmadik funkció a szexualitás művészete. Az a magas fokú, átszellemült, alkotó egyesülés, ahol tudatosodik az összefonódás. Nemcsak a partnerrel, hanem az isteni energiákkal, a gömbbel is. Itt az ún. orgazmus, automatizmus. Az orgazmus nem más, mint a dimenzió átlépésének pillanata. A jelen földi valóságból néhány pillanatra átcúsunk ide, a másik dimenzióba, ahonnan akár vizuális élményeket is vihetünk vissza. Nagyon ritka az, amikor ezek az élmények rögzülnek, megmaradnak. Nem a testben kell keresni! Nem a test jeleit kell figyelni, hogy felismerjük az orgazmust, hanem a lélekét! Mi marad benne utána? Miként rögzül az együttlét a lelkében, az érzelmeiben?
 - Az érzelmek adják a szex élvezetének középpontját, lényegét. Aki nem képes az érzelmei feldolgozására, kimutatására, és kiélésére, az nem alkalmas a szexre. Azaz a szex központja csak kis részben van a fejben, nagyobb részt a szívcsakrában, és csak a megvalósulás szerkezeti elmeit tartalmazza az alhas és a nemi szerv. Létezik tökéletes szexuális élmény nemi szervek, és azok egyesülése nélkül is. Történelmi visszapillantásunkban majd még beszélünk róla.
 - Ez a 'fejben szex' a legtökéletesebb dimenzió átlépések és spirituális élmények egyike. Magasfokú kultúra kell hozzá, és a hatás elérése, fokozása érdekében a legföldibb módszerek is alkalmazhatók. A Földön a test ismerete és szeretete, elfogadása kell ahhoz, hogy megismerjük általa a testetlen gyönyört. Paradoxonnak tűnik, de nem az. Ideát már nincs test. De a 'lélek teste' őrzi a földi érzéseket. Aki odalent nem volt boldog a testében, az ideát is szenved. Egészen biztosan egy párszor vissza fog menni, hogy alkalma legyen megismerni és elfogadni a saját testét olyanak, amilyen. Akár betegnek, nyomoréknak is... Ezek már csak nehezítések... (Gondolj a saját reinkarnációs szex élményeidre. Érteni fogod, miért kaptál hozzá ilyen testet most! Ez is nehezítés! És akkor tudtál elindulni az írás és bölcsülés útján, amikor végül elfogadtad. És ehhez hozzátartozott az is, hogy lemondtál a műtétről. Hidd el, nem fontos. De ha ezt felismerted, megerősítve a hiúságod, akár meg is csináltathatod...)

Érdeemes most egy kicsit megállni. Életem első reinkarnációs visszavezetése már 14 éve történt. Azt a kérdést tettem fel magamban, hogy 1./ miért lettem szexológus, 2./ miért nem vagyok a hagyományos értelemben önfeláldozó jó anya, 3./ miért kell állandóan küzdenem a súlyommal? Már az első válasz is megvilágosított, de később, a többi 8-9 hipnózissal is csak beigazolódott. Ezek szerint azért lettem szexológus, mert az elmúlt ötszáz éven keresztül – ne szépítsük a dolgot – valamilyen szinten mindig úri prostituált voltam, s a gyakorlati tapasztalatokat most szintetizálnom kell a tudományban úgy, hogy most ezzel másoknak segítsek. Azért nem érzem magam tökéletes anyának (amit a fiaim nem így vélnék!), mert 1440 óta nem voltam anya, és kijöttem a gyakorlatból. Akkor Írországból éltem egy részeges, csavargó férjjel és nyolc poronttyal, és annyira elátkoztam őket, hogy több száz éven keresztül nem született gyermekem, csak most. És azért küszködöm a túlsúllyal, hogy nehogy megint eszembe jusson prostituálttá válni...

Reinkarnációs élményeim bővelkednek szexuális tapasztalatokkal, ezért vagyok képes jelen életemben mindenféle problémát megérteni, mert szinte mind megéltem, átéltem már. Voltam szép és gazdag, nagyon csinos, törékeny alkatú, beteges és egészségtől kicsattanó, rámenős és perverz, visszahúzódó áldozat, de ehhez képest - elmondhatom azt, hogy jelen életemben, nem gazdagon és nem a legszebb testben – az eddigi legboldogabb életem éltem, élelem. És ez a legnagyobb tanulság számomra.

Tehát a már korábban leírt szexológiai alapelvek a gyakorlatban így értendők. Az elv hasznosítható a terápiás gyakorlatban is, ami nagyon jó irányban halad, de némi változtatást kíván. Jobban koncentrálj az érzelmekre!

Most ezzel az elméleti eszmefuttatással bezárhatjuk a diktált anyag egyharmadát. Újabb történeti áttekintéssel fogjuk folytatni, átmegyünk Atlantiszra, a 33,000 évvel ezelőtti múltra, ahol neked megint fontos információk rejtőznek.

55,000 évvel ezelőtt volt armateti élményed, itt ismerhetted meg a mágiát és veszélyeit. 33,000 évvel ezelőtt Atlantiszon voltál, itt ismerhetted meg a dimenziókapuk nyitását a szexualitás által.

11,000 évvel ezelőtt pedig ismét Atlantiszon, ahol a művészetek erejét ismerhetted, oktathattad. Ez áll a legközelebb a jelenedhez. Ebből adódnak a jelen feladatai. A jövővel nem foglalkozhatsz. Fel kell ismerned a múltból a jövőbe vezető út összefüggéseit.

Addig nem kapsz információt föltről, amíg a jelen cselekvési tervét fel nem vázolod józan eszed felhasználásával.

Ezek után jó pár napon keresztül nappal dolgoztam, gondolkoztam. Kidolgoztam azt, hogy miképpen lehetne az elméletet gyakorlattá váltani. Belekezdtem a szervezésbe is, milyen terápiás módszerekhez kik értenének a legjobban, kik, milyen csoportokat tudnának működtetni. Átfogó művelődésszervezői munkába kezdtem, ami egyáltalán nem állt tőlem távol. Csak valahogy azt éreztem, hogy a történelem kerekét erőteljesen visszafelé pörgetjük. Vagy éppen ez lenne a jövő? Ez is egy spirális fejlődési út?